

— A Társaságnak szorgalmaznia kell a határontúli magyar iskolákkal, pedagógusokkal a kapcsolattartást. Fontosak a közös táborok és más képzési formák. Ehhez szövetkezni kell a nemzetiségi kollégiummal, a Magyarok Világszövetségével is.

— A gyermekszínházas kitermel olyan művészeti vezetőket, akik maradandó esztétikai értéket képesek produkálni gyermekszínházokkal. Az ő munkájukat, fellépésüket, itthon és külföldön egyformán segíteni kell, hiszen ők lehetnek a mérce a többiek számára is.

A gyermekszínházas munka célja, szinkronban a drámapedagógiával, kezdőknél és haladóknál nem más, mint a harmónikus, kommunikatív, kreatív gyermek, a demokráciában és a demokráciával élni tudó későbbeni állampolgár.

1991. május

Gyermekszínházas bemutatók felől érdeklődtünk: hol volt, van, vagy lesz találkozó. Amit megtudtunk:

Ebben az esztendőben a színjátszó gyerekeket sem a megyei művelődési központ, sem a pedagógiai intézet, egyáltalában senki nem hívta játszani Szabolcs, Borsod, Nógrád, Csongrád, Szolnok, Bács, Fejér, Komárom, Tolna, Baranya és Vas megyében. Kérdésünkre mi ennek az oka, ilyen válasz érkezett; maguk sem tudják, mi van, mi lesz velük, miféle funkcióval ruházza fel őket az önkormányzat, egyébként sincs a színjátszásra pénz. Az említett megyék közül ötben már szervező szakember sincs. Békésben talán volt találkozó, de nem tudunk róla, Zalában meg ezután lesz.

Volt találkozók Budapesten, Győr, Somogy, Heves, Hajdú, Pest és Veszprém megyében. 80 gyermekcsoportnak végülis sikerült bemutatkozni, és egymással találkozni.

A találkozók tapasztalatairól a következő számunkban számolunk be.

Szerkesztő

ILYEN SE VOLT MÉG!

Nem bizony. Marosvásárhelyi, nagyszőlősi és párkányi magyar gyerekek játszottak hazai magyar gyerekeknek a budapesti gyermekszínházas fesztiválon. Ezt is megértük. Gyermekszínházak Székelyföldről, a régi Ugocsa megyéből, Kárpátaljáról, s az Esztergommal szemközt Szlovákiából, Párkányról. A három csoport, a SZÍN-FOLT vendége, együtt lépett fel a 30 budapesti együttesel. Mi most csak róluk szólnunk, a határontúliakról. Ők a nóvum.

A szlovákiai magyarok körében nagy hagyománya van a CSEMADOK szervezte gyermekszínházas találkozóknak. A dunaszerdahelyi Dunamenti Tavasz elnevezésű találkozón lépnek fel a legjobbak. Az elmúlt év egyik legeredményesebb csoportja jött át Budapestre, s igen érett játékkal lepte meg a közönséget. Miről is szólt a meséjük? Miként veszejtheti össze a felső hatalom az egymáshoz tartozókat, ha érdeke úgy kívánja. Állatmeséket játszottak, ám értettük, mi az a több, amiről szóltak. A táncos, muzikeles színházi Batta Jolán rendezte.

Kárpátalján végre lazulnak a kötelékek, s mert lazulnak, az iskolák is mernek mélyebb lélegzetet venni. Ennek jele, hogy az órán kívüli művészeti nevelésre is, a gyermekszínházasra is futja a merészségből. Nem oly rég még nem jó szemmel nézett kedvtelésnek tetszett a gyerekjáték. S a pedagógus is úgy gondolta, „ne szólj szám, nem fáj fejem”. A nagyszőlősi 3. sz. isko-

la gyermekszínházas csoportja elsőként használta ki a szabadabb lehetőséget. És jól. Keresztyén Balásznak és tanítványainak nem kellett restellkedniük. Sikerük volt.

És a marosvásárhelyiek. A 20-as számú általános iskola Sütő András irodalmi körének gyermekszínházai. Azt hittük, ha már a nagy erdélyi író neve fémjelzi munkálkodásukat, erdélyi író művét is mutatják be Budapesten. De nem, ők Janikovszky Éva: Kire ütött ez a gyerek? című írásának dramatizált változatát hozták. Gondoljuk, azért, mert ezt bemutatva valószínű nem fedtte meg őket senki — mondván, no, ezt azért mégse. Kedvesen játszottak és bölcsen. Soós Katalin és Székely Emese pedagógiai okossággal irányította a színpadi térben a gyerekeket.

A magyar nyelv megmaradása s a magyarságtudat építése érdekében a színjátszás minden veszélyeztetett korszakban sokat vállalt. A gyermekszínházsnak is van, lehet történelmi küldetése.

Gyermekszínházas csoportok, hazaiak és határontúliak keressék egymással a kapcsolatot! Találkozzanak egymással minél többet! Folytatódjék a szín-foltosok kezdeményezése!

Vári Béla

"DRAMA IN EDUCATION"

A fenti címen 8. világkongresszusát rendezte meg idén márciusban az AITA (Association Internationale du Théâtre Amateur). Az immár rendszeressé vált évenkénti találkozásnak ezúttal az Innsbruck közelében lévő festői szépségű Igls üdülőhely kongresszusi központja adott otthont.

A kongresszus célkitűzése a játék, a dráma társadalmi katalizátorként való működésének vizsgálata

volt, mindenekelőtt azon alapelvre építve, hogy a színház elemeinek a nevelés és oktatás különböző területein való alkalmazása — az emberi magatartások szimulálásával és szimbolizálásával — képes a társadalom alakítására és a jövő számára is hasznosítható modellek megteremtésére.

A résztvevők többségét e célkitűzésnek megfelelően olyan pedagógusok alkották, akik a drámajátékkal mint pedagógiai módszerrel elméleti és gyakorlati

szinten foglalkoznak, és — egyetemeken, főiskolákon valamint egyéb pedagógiai és kulturális intézményekben — a tanárképzésért felelősek.

A kongresszus elméleti súlypontjai (1. **a közösség** — a szociokulturális gyökerek keresése; 2. **a kultúrák sokfélesége** — különböző kultúrák interakciója a mai társadalomban; 3. **az individuum** — minden egyes embernek mint egyedi és megismételhetetlen individuumnak helye van kora társadalmában) a kisebb létszámú (kb. 12 fős) csoportokban végzett gyakorlati munka során kerültek alaposabb megvitatásra, feldolgozásra. Az előzetes elképzelésektől eltérően ebbe a "performance"-teremtő folyamatba a különböző kultúrköröket képviselő háromtagú referensteam kevésbé kapcsolódott be. A csoportok külső beavatkozás nélkül is — vagy tán épp azért(?) — öntörvényűen és alkotó módon működtek.

A meghívott előadók közül sajnos csak kettőnek (Per Flink Basse — Dánia; Deme Tamás — Magyarország) biztosítottak igazán teret és lehetőséget a szervezők nézeteik plenáris ülésen történő, részletes kifejtésére. A dániai rendező, scenográfus és „multiművész” "Theatre of Images" című videofilmekkel kísért előadásában két sajátos koppenhágai kísérletről számolt be, melyek a színház és az élet, a művészet és a realitás, a megtervezett-szándékos és a véletlen ötvözését, egymáshatásuk, asszociációs lehetőségeik vizsgálatát célozták. A konferencia első napján szerzett benyomások Per Flink Basse vitatható megoldásai és nézetei ellenére is inspirációs anyagnak szolgáltak az ugyancsak aznap délután kezdődő csoportmunkához.

Lényegében ugyanezt mondhatjuk a második napon látottakról-hallottakról is. Deme Tamás, az Országos Köznevelési Intézet munkatársa "The future is now" című „dramatizált” vitaindítékában megkísérelte a drámatanár, az értelmiségi és az iskola szerepét és feladatát a (megváltozott) közép-európai viszonyok összefüggésrendszerében vázolni. Ezt követően az állandó csoportoktól eltérő összetételű — spontán módon szerveződő — kiscsoportok jöttek létre az előadás egy-egy tételének, kérdéskörének alaposabb meg-

vitására. Délután — részben a délelőtti referátumhoz kapcsolódóan — Markó Iván videofilmjének (Jézus, az ember fia) bemutatására és megbeszélésére került sor. A filmre a résztvevők többsége meglepően értetlenül és elutasítóan reagált.

A harmadik referens — a Zimbabwe-ból származó Stephen Chifunye, színházigazgató és koreográfus, az Union of African Performing Artists igazgatóhelyettese — a konferencia zárónapján joggal sérelmezte, hogy munkája — talán szervezési hibából adódóan — az egyébként lelkes és fogékony résztvevők reggeli bemelegítésére korlátozódott. Valóban sajnálatos, hogy az afrikai drámatanárból „csak ennyi jutott”, hisz e zenés-táncos „matiné” is sejtették, hogy Stephen Chifunyenak lenne még mit átadnia szakmai tudása és emberi értékei gazdag tárházából európai kollegáinak.

A szervezők az említetteken kívül még egyéb inspirációkról is gondoskodtak, melyek egyben a legmeghatározóbb kiindulópontok voltak valamennyi csoport munkájában. Három, a résztvevők által nem ismert, „külső” személy mondta el mindannyiunk előtt az életet — természetesen önkéntes alapon és a feltárt eseményeket, élményeket, érzelmeket a legteljesebb szuverenitással kezelve. Elisabeth, Hans és Safiye személyisége, konfliktushelyzetei az azonosulás és/vagy elutasítás legkülönbözőbb lehetőségeit kínálták, melyeket a csoport tagjai végiggondolhattak, — élhettek, — játszhattak.

A búcsúest alkalmával sorra kerülő — igen különböző felfogású, stílusú, mégis egyként színvonalas — „prezentációk” igazolták, hogy a kongresszus — vitatható tartalmi ill. módszertani mozzanatai ellenére is — eredményes volt: bebizonyosodott, hogy a különböző kultúrák, társadalmi-szociális berendezkedések értékei, tapasztalatai egy a játékra, kreativitásra építő nyitottabb, rugalmasabb pedagógiai szemléletben az oktatás, nevelés — és tágabb értelemben a kultúra — minden területén közelíthetők.

Eger Veronika

Freinet 30 pontos pedagógiai alapelveiből:

1. A gyermek és a felnőtt természete egyforma, következésképpen ugyanolyan elvek szerint cselekszik, reagál és él, mint Ön. Csak fokozati és nem természeti a különbség.
2. Nagyobbnak lenni nem jelenti feltétlenül azt, hogy mások fölébe kell helyezkedni. Szüntessék meg a katedrát, fosszák meg, a tekintélyétől a tanári asztalt, és alakítsák át kiállítási eszközzé!
3. A gyerek iskolai magatartása fiziológiai, organikus és alkati állapotától függ.
10. a/ Minden emberi lénynek szüksége van sikerre. A kudarc kizárja és lerombolja az erőt és a lelkesedést.
18. Az osztályozás és a rangsorolás nem helyes módszer. Mit kell tennünk?
 - legyen a gyermekeknek igényük és szükségletük a munka;
 - teremtsünk egészséges versengést a közösségi és a szövetkezeti versenyen keresztül;
 - dolgozzunk ki egy olyan rendszert, amelynek segítségével grafikusán és képesítésekkel helyettesíthetjük a jegyek és rangsorolás túlzott használatát.
25. A túlnagy osztálylétszám is pedagógiai hiba. 25 tanulón felül minden csoport névtelen tömeggé válik.
26. A manapság kedvelt nagy iskolakomplexumok a tanárok és diákok elszemélytelenedéséhez vezetnek; tehát hibás vállalkozásnak tekinthetők.

(Célestin Freinet: Pour l'école du peuple.)
1969. Paris

FREINET — MÓDSZER NAGYKOVÁCSIBAN

Kóra Zsuzsa tanítónő óráin

Nagykovácsi a főváros közelében lévő kis falu. Iskolája afféle sivár, panelkombinát, mint a többi, hasonló. Hallottam, hogy az újra való törekvés befészkelte magát. Porkolábné Kóra Zsuzsa immár néhány éve sikeresen alkalmazza iskolájukban Freinet pedagógiai módszerét. Íme a tapasztalatom.

Első osztályos gyerekek lerakják kabátjukat, s kis táskájukkal besétálnak a terembe, amelynek ajtaján az általuk készített rajzokból tapéta vidámit. Én is bemegyek. Érdeklődnek, honnan érkeztem. Látszik, hozzászoktak a látogatókhoz. Mire becsengetnek, túlesünk az ismerkedésen, s a gyerekek a „beszélgető” sarokba leülnek a laticel párnákra, kis székekre, szőnyegre, hokedlire, kinek hol tetszik.

A tanító néni hasonló természetességgel fogad. Leült ő is a gyerekek közé. Köszönt mindenkit, megkérdezi, ki látogatta meg beteg társukat. (Se jelentés, se hogy állsz. Semmi, ami a porosz iskolára emlékeztet.) Akinél a „nyuszi” van, elmondja, mi volt számára az elmúlt délután legfontosabb eseménye. A gyerekek jól fogalmazott, kerek mondatokban számoltak be: pl. segített anyukájának veteményezni a kertben; felvételizett a rádió gyermekkórúszában, de nem szeretné, ha felvennék, mert akkor korán reggel kell felkelnie. Van, ki a babájáról, kutyájáról beszél, s a nevelőotthoniak arról, hányat kell aludniuk, míg jönnek hozzájuk látogatóba. Csupa olyan személyes téma kerül szóba, amit a többiek is meghallgathatnak. Aztán megbeszéljük, hogy matematika, olvasás és írás órájuk lesz. A sorrendet ők döntenek el. Alig 15 percet szánunk a beszélgetésre. Kérdezhetnek is egymástól. Azután elhagyják a beszélgető sarkot, s az asztalaikhoz indulnak. Mindenkinek saját kis asztala van, de ezeket össze is tolhatják, két-három-négy fős csoportot is alkothatnak. Van, aki jobban szeret egyedül tanulni. Előveszik a fiókból, polcra a matematikát, s a táblára felírt feladatot minden különösebb magyarázat nélkül kezdik megoldani. Zsuzsa néni köztük járva figyelni munkájukat, mellé-mellé ül egy-egy gyerekhez, segíti az elindulást, magyaráz neki. Egyszerű szavakkal, közérthetően ad iránymutatást, nem emeli fel a hangját. Aki elkészül a feladat megoldásával, hozzámegy, együtt javítanak, ha van hiba. Az egyik gyerek fülem hallatára mondja, hogy ő most nem szeretne több példát megoldani, mert tegnap kapott egy könyvet, s inkább azt olvasná, mert el szeretné mondani az osztálytársainak. Jól van, szól a tanítónő. A kisfiú elvonul a sarokba, lehasal a szőnyegre, olvas csöngetésig. Akkor elmeséli a történetet a többieknek, már akit érdekel, s mutogatja a képeket is.

Megtudtam, hogy három hónap alatt mind a 25 gyerek megtanult olvasni. December végére írni is. De nem párhuzamosan. Előbb olvastak és számokat írtak, aztán tanulták az írást. Az olvasás órán ismét elvonul Zsuzsa néni a sarokba, s egyénileg olvas neki minden egyes gyerek, a többi addig egyedül olvassa a kijelölt

aznapi részt. A teremben igen sok a könyv, szótár, album, s külön egy uzsonnázó asztalka. Mindenki abban a szünetben eszik, amelyikben akar. Szünetben nem kötelező kimenni, de az ajtó állandóan nyitva van. Írás órán is egyénileg és önállóan tanulnak, ki-ki a saját ritmusában.

Ezek után elővette Kóra Zsuzsa a gyerekek által készített MORZSÁK című újság 2. számának levonátát. 1991. IV. 8. Nem család, nem ámitás, hiszen minden gyerek ráírta saját munkájára a nevét, boldogan ismerte fel a maga rajzát, írását. A fénymásolt példányokat összefűzték, s ki-ki hazaviheti. A szülők megnézhetik az egész osztály munkáját, viszonyíthatnak. Hangulatos munka. „Rügyeznek a fák. Nyílnak a virágok. Jönnek az állatok”. Ilyen sorok. S egy másik: „A vízben meghajolnak a fűszálak. Néztam a patakot. Folyt és csobogott a víz” — írja Surányi Sanyi, és le is rajzolta.

— Kisebb létszámú osztály kellene, mondja a tanítónő, mert a tehetséggondozásra, s a lemaradókkal való külön foglalkozásra nincs idő.

A Freinet módszernek nem örül mindenki az iskolában, mert mindig van valamennyi természetes munkazaj, járkálás, hangos nevetés. Az 5. osztályban „rajz, művészet” órán is tanít Kóra Zsuzsa. 4. 5. 6. órában. Téma: A mozaik ábrázolás, római kori mozaikok hazánk területén. Előkészítve sok-sok könyv, bejelölgetve a lexikonokban, kézikönyvekben, hogy a tanulók olvashassanak. Célja, hogy az ötödikes lányok-fiúk próbáljanak mozaikot alkotni papír és ragasztó segítségével. Maguk döntenek el, hogy mit ábrázolnak a mozaikkal, milyen színeket használnak; egyénileg vagy kis csoportban, sőt a méret is lehet más, mint amit ajánl Zsuzsa néni. Olló, tépés, fényes papír, képeslap, sőt textilanyag, bármilyen eszköz. És ott is egyéni irányítás folyik, saját ritmusukban dolgoznak. Folyton nézik a könyveket, kérdeznek, de nem másolnak. A szüneteket is kihasználják, s harmadik órára elkészülnek a művek. Leterítik a padlóra, nézegetik, ki-ki magyarázza a maga alkotását, a többiek elemzik, bírálják. Végül leporellót állítanak össze az elsősök számára, s mesét is találnak ki hozzá.

— Hogy fogod ezt osztályozni? — kérdeztem.

— Mire a gyerekek kitakarítják a termet, megkapják az értékelést. Szöveges elemzést. Az elméleti ismereteket félévenként értékelem. Beszámolnak, vizsgáznak. Nem is tudom pontosan, melyik a helyesebb kifejezés.

Hat órán át figyeltem e törekeny tanítónő munkáját. Intenzitás, halkszavuság, szerénység — talán ez a legjellemzőbb — Kóra Zsuzsa tanítónőre. És eredményesség.

Köszöni a látogatást, és siet, mert bár péntek van még, napközizik, sok a hiányzó a tantestületben, s most ő a soros.

Szegi Vilma

A SZERETET MESTERSÉGÉT GYAKOROLJUK — Drámajáték-kör Nagyatádon —

Olyan nevelői kört szeretnénk kialakítani és hosszú távon fenntartani, amelynek működése vonzó a nevelésben résztvevők számára. Valljuk, hogy a felnövő embernek tanulni és tapasztalni kell a demokráciát, a családban vagy az iskolában; ehhez humánusan gondolkodó nevelőkre van mindenekelőtt szükség. Generációk nőnek fel demokratizálódó országunkban anélkül, hogy módjukban volna gyakorolni a demokráciát.

Városunkban szakmunkástanulókból álló drámajáték csoport működik. Kettő is. Beilleszkedési zavarok leküzdésére specializálják magukat. Az óvonók is csoportjaikban azt tapasztalták, hogy segít a drámapedagógia a kicsik kommunikációs készségének fejlesztésében. (Alkotmány úti óvoda, Aradi utcai óvoda.) A módszer eredményességét tapasztalva vállalta fel a művelődési házban Kovács Géza és még néhány pedagógus, hogy segíti munkánkat.

Alapelvünk az **elfogadás**. Nehezen vagyunk képesek elfogadni a másikat, a másságot tolerálni. Éppen ezért működő csoportjainkban megpróbáljuk gyakorolni a „szeretet mesteriségét”. Szeretnénk, ha a kallódó fiatalok számára is szerveződhetne valamiféle szolgálat, társadalmi beilleszkedésük segítésére.

Havonta 2-3 órás összejöveteleket tartunk, 17 ember találkozik rendszeresen. Napközis nevelők, tanítók, tanárok, óvonók és népművelők gyűlnek össze Nagyatádról, Berzencéről, Csurgórról, Taranyról. Májusban az önismeret játékait játsszuk, júniusban improvizációs helyzetgyakorlatokat.

A munka tárgyi feltételeit biztosítja a művelődési ház, a személyi kiadások a tagokat terhelik. Most pályázatot küldtünk a Művelődési Minisztériumnak. Csatlakozásunkat jelentettük be a Csokonai programhoz. Anyagi támogatást is várunk.

És reménykedünk:

Pauska Lajosné
Nagyatád, 7500. Aradi u. 6/c.

PROGRAMJAINK A MŰVELŐDÉSI KÖZPONTÉHOZ KAPCSOLÓDNAK

1990 őszén a Fóti Gyermekvárosban megalakult a Pest Megyei Drámapedagógusok Közössége. Célja, hogy a drámapedagógiát mint módszert, valamint a gyermekszínjátszást a megye területén életben tartsa. Programjainkat a Pest megyei Művelődési Központtal közösen szervezzük. Jelenleg egy "C" kategóriás rendezői tanfolyamra épül a munkánk. Ez úgy értendő, hogy a tanfolyam előadásai, foglalkozásai mellett bemutató órákat, gyermekszínjátszó találkozókat szervezünk. A közösségnek Fót a központja. Az érdeklődők pontos információt a következő címen kaphatnak.

Kiss Tibor, Fót, Gyermekváros, 2153

HOL — MI Módszervásár Veszprémben

A Veszprém Megyei Gyermekszínjátszó és Drámapedagógiai Egyesület (VEGYEDE) az előzetes terveknek megfelelően 1991. március 2-án rendezte meg első módszervásárát a Veszprém Megyei Gyermek Házában.

A módszervásárra érkezők mindegyike kapott egy játékgyűjteményt, ajánló bibliográfiát, lehetőségük nyílt drámapedagógiai kiadványok rendelésére és ismerkedhettek a Gyermek Házából kikölcsönözhető, e témához kapcsolódó könyvekkel is.

— Ismerkedő, lazító és élénkítő játékokat tanított a jelenlévőknek Vigváriné Nagy Ildikó veszprémi óvonó. A résztvevők pillanatok alatt feloldódtak, együtt nevettek, izgultak a játékok sikeréért.

— Löwey Lilla veszprémi általános iskolai tanár felsőtagozatos gyerekekkel érkezett. Ők olyan játékokat játszottak, amelyek elősegítik a közösségek összekovácsolódását, egymás és önmaguk megismerését, a nehezen alkalmazkodó, gátlásos gyerekek feloldódását.

— Németh Rita sümegi színjátszócsoporthoz vezető a tavaly nyári drámapedagógiai táborból hozott rendkívül jó, fantázia megmozgató ötleteket.

— „Hogyan tanítom a drámát 8. osztályban?” címmel Kertayné Kőrösi Zsuzsa szentgáli pedagógustól kaptunk kidolgozott óraterveket és ötleteket arra, hogy a témakör feldolgozása során miként tudja a kreatív drámajátékokat beépíteni a magyarórákba.

— Én próbáltam játékra invitálni a jelenlévőket képzőművészeti alkotások segítségével. Igyekeztem úgy változtatni a készségfejlesztő-játékokat, hogy azokat hasznosítani tudják a nyelvtanításban, szabadidőben és tanítási (magyar, rajz, környezetismeret) órákon is.

— Befejezésképpen a marcaltői színjátszócsoporthoz bemutatója következett Németh Ervin vezetésével. A rendkívül jó hangulatú foglalkozáson ők arra adtak ötleteket, milyen ráhangoló jellegű improvizatív játékok játszhatók a színjátszó próbákra egy-egy adott feladathoz kapcsolódva.

Szücsné Pintér Rozália
tanítónő
a VEGYEDE elnöke

A MAGYAR DRÁMAPEDAGÓGIAI TÁRSASÁG ajánlata

Kérjük, tanulmányozza át a javaslatainkat,

- mert olyan pedagógiai módszer elsajátítását kínáljuk, amelyet a nyugati világ iskoláiban már 70 év óta alkalmaznak eredményesen, s amelynek 20 éves hazai múltja is van, hozzáférhető szakirodalma, s felkészült oktatógárdája,
- mert személyiségközpontú pedagógiai módszer, olyan, amely alternatív metódusként várhatóan szerepel a tantervek között is,
- mert nem kötődik iskolarendszerekhez, azaz minden iskolatípusban használható,
- mert jelen lehet az óvodától a középiskoláig, a gyógypedagógiától a minőségi iskoláig,
- mert osztályfőnöki órán, irodalom, nyelv és történelem órán éppúgy helye van, mint a szabadidős közösségi alkalmakon,
- mert olyan rendezői próbamódszer, amely a játzó személyiségére figyelően működik a gyermekszínjátszásban.

1.

Javasoljuk, hogy tervezzék olyan drámapedagógiai tanfolyam indítását, önállóan vagy partnerek segítségével, amely:

- a/ havi egy alkalommal egy tanéven át tart,
- b/ egy féléven át két hetente zajlik,
- c/ nyári bentlakásos kurzust is hozzákapsol az évközihez,
- d/ csak nyári tanfolyamot ajánl,
- e/ nyári tanfolyamot ajánl napközi táborban, gyermekotthonban, ahol gyermekközösségben gyakorolják a pedagógusok a tanultakat.

A programokhoz tanmenetet, szakirodalmat és előadót ajánlunk.

2.

Javasoljuk, hogy iskolaigazgatók továbbképzési programjába építsenek be egy drámapedagógiáról szóló előadást, akár gyakorlati bemutatóval egybekötöttten is, hogy közelebbről megismerhessék e módszert az intézményvezetők, s maguk is tudják ajánlani tantestületük tagjainak a drámapedagógiai képzésen való részvételt.

3.

Javasoljuk, hogy ajánlják a drámapedagógiát az iskolai tantestületeknek, építsék azt képzésük programjába, akár külön-külön osztályfőnökök, irodalom és nyelvtanárok részére.

4.

Javasoljuk, hogy szervezzenek szakmai továbbképzést, évközi, egyet vagy sorozatosat,

- a/ alsós pedagógusok,
- b/ osztályfőnökök,
- c/ magyar szakos tanárok,
- d/ nyelvtanárok

részére, arról, miként működtethető a drámapedagógia a nevelési problémák megoldásában, az irodalom- és a nyelvtanulás eredményesebbé tételében.

5.

Javasoljuk, hogy szervezzenek szakmai továbbképzést

- a/ szabadidős foglalkozásokat vezető tanítók, tanárok,
- b/ gyermekszínjátszó csoportvezetők

részére; miként alakítható a drámapedagógia a közösségirányításban és a gyermekszínjátszásban.

Forduljanak hozzánk, szakembereket éppúgy ajánlunk, mint szakirodalmat.

Hisszük, hogy érdekeink közösek!

Megtisztelt, hogy elolvasta ajánlatunkat

Levélcím: Magyar Drámapedagógiai Társaság, Budapest, Corvin tér 8. 1011

Telefon: 201-5207, 201-7324.

Támogatást váró alapítvány drámapedagógiai központok létrehozására

A Közoktatásfejlesztési Alap segítségével drámapedagógiai műhely jött létre a budapesti békásmegyeri lakótelepen (Pais Dezső Általános Iskola központtal), hogy hátrányos helyzetű gyerekek a játék motiváló erejének felhasználásával sajátítsák el az emberi kapcsolatok közti eligazodás és az egymás iránti tolerancia képességét. A műhely többek között egy Angliában már jól bevált módszer magyarországi adaptálására is vállalkozott. A metodika és a struktúra elterjesztéséhez kérjük az Ön támogatói segítségét. Számlaszám: MNB 314-11255 V., Szép u. 1/b.

A „Gyermekek: van aki vár” Forrai György Alapítvány Kuratóriuma.

HÍREK

A drámaírás alapjai címmel két éves gyakorlati dramaturgiai tanfolyamot indított Kristóf Péter 1990 januárjában másodikos gimnazisták számára. Az elmúlt másfél év bemutatható gyakorlatait, tapasztalatait láthatják az érdeklődők demonstrációs foglalkozás keretén belül 1991. június 12-én este 7 órakor a Virányosi Községi Házban. (Budapest XII., Szarvas Gábor u. 8.) A foglalkozást szakmai megbeszélés követi.

Olvassa a Magyar Naplót! Művészetpedagógiai rovata nekünk szól, drámapedagógusoknak, színjátszó rendezőknek.

Drámapedagógia a gyermek és ifjúságvédelemben címmel két napos konferencia lesz októberben a Tehetség-gondozó Társaság és a Drámapedagógiai Társaság rendezésében.

Szökőcs Béla szerkesztői irányításával gyermekek által írott lap jelenik meg Mohácson.

A Csokonai program pályázóit értekezletre invitálja az Művelődési és Oktatási Minisztérium, június 17-18-ra Kaposvárra.

Pedagógusok figyelmébe!

Az alábbi szakkönyveket ajánljuk:

Gabnai Katalin: Drámajátétár

Tolnai Katalin: Drámatanítás az ált. isk. 8. osztályában

Kaposi László: Játékkönyv I-II

A fentiek megrendelhetők a gödöllői Művelődési Központban.

Debreczeni Tibor: Egy amatőr emlékezése

Megrendelhető: a MDT-nál, Budapest, 1011. Corvin tér 8.

**DPM
DRÁMAPEDAGÓGIAI MAGAZIN**

A szerkesztőség címe:
Budapest, Corvin tér 8.
1011. Tel.: 201-5207 vagy 20-7324
Megjelenik évente kétszer,
májusban és novemberben
A Magyar Drámapedagógiai Társaság
lapja
Megjelenik a KMM Közművelődési Alap
támogatásával

Készült a Diafilm házinyomdájában
912—0213 — 1200 példányban
F. v.: Werderits Tamás

MEGRENDELŐ

Megrendelem a DPM-t
példányban

Segítek a terjesztésben
Bizományba kérek
példány DPM-t

Név:
Cím:

Következő számunk tartalmából:

Munka közben Josef Hollóssal
Beszámoló David Davis mesterkurzusáról
Mi is az a drámapedagógia? (2. rész)
D. Heathcote módszere
Egy fontos tankönyv — Structuring Drama Work — annotált ismertetése
Látogatás egy Waldorf iskolában
Drámapedagógia a gimnáziumban
Drámapedagógia a pedagógusképző főiskolákon
Óvodai drámajátékok
Mitől van hányingerem?
Tollrajzok
Szemelgető

Írjuk együtt! Terjesszük együtt!
Várom a kollégák kézirateit.

Akar-e Ön a Magyar Drámapedagógiai Társaság tagja lenni?

Ha igen, töltsse ki az alábbi jelentkezési lapot, s küldje el a Társaság címére: Budapest, 1011. Corvin tér 8.
(Megjegyezzük, hogy a Társaság tagjai kedvezményesen jutnak hozzá szolgáltatásaiukhoz.)

JELENTKEZÉSI LAP

Kérem felvételemet a Magyar Drámapedagógiai Társaságba rendes ill. pártoló tagnak. (A kívánt szó aláhúzó!

Név:

foglalkozás:

Munkahely neve és címe:

Lakcím:

Dátum:

aláírás